

3G

10:45

100%

100
הבימה
פתיארון בארזון סלון

זרים מושלמים

מחזה עפ"י סרטו של פאולו ז'נובה
עיבוד ותרגום: ארז דדיגס | בימוי: נתן דטנר

זרים מושלמים

על פי סרטו של פאולו ד'נובזה

עיבוד ותרגום: ארז דריגס
בימוי: נתן דטנר
עיצוב תפאורה: שני טור
עיצוב תלבושות: נועה דותן
עריכה מוסיקלית: מירי לזר
תאורה: מאיר אלון
עריכת וידאו: אריק אביגדור

משתתפים:
יובל, מנתח פלסטי – מורדי גרשון
אפי, פסיכולוגית, אשתו – מאיה מעוז
אלדד – תומר שרון
ליה, אשתו – ריקי בליך
שפיגל, נהג מונית – נתי רביץ
פרח, וטרינרית, אשתו הצעירה – ספיר אזולאי
יקי, מורה לחינוך גופני – פיני קידרון

מנהלת הפקה:
יעלי פורת
עוזרי במאי:
מיכל אייזיק
ותומר קרלינסקי

**"תסתכלו על הדבר
הקטנצ'יק הזה,
זאת הקופסא
השחורה של כל
החיים שלנו"**

המחזה

במהלך ארוחת ערב של חברים משכבר הימים, יוזמת המארחת משחק חברתי שבו כולם מניחים את המכשירים הסלולריים שלהם על השולחן, בידיעה שכל הודעה או שיחה שיקבל מי מהם, תהיה גלויה לכל השאר...

ההודעות והשיחות מתחילות להגיע לטלפונים והעניינים הולכים ומסתבכים – שקרים, בגידות וסודות חושפים את מה שכולם מנסים להסתיר. מחזה עפ"י סרטו המצליח ועטור השבחים של הבמאי האיטלקי פאולו ד'נובזה שחושף את הסכנה שטומנת בחובה ההתקדמות הטכנולוגית שכולנו חיים אותה מדי יום.

הצגה ראשונה: 22/11/2018, אולם מסקין
משך ההצגה: שעה וחצי, ללא הפסקה

תודות: דניאל סבג, הגר טיישמן, טל קלאי, גל גולדשטיין, מתן שביט, אינה בקלמן, עמי סמולרצ'יק, ארז קליימן, רותם קינן.

עריכת תכניה: רמי סמו | צילומי חזרה: זיראר אלון
עיצוב גרפי: [מנטלסטודיו] | עיצוב פוסטר: פאר טק | CREATIVE

Perfetti Sconosciuti

Based on movie by **Paolo Genovese**

Translation & Stage Adaptation: **Erez Drigues**

Directed by **Natan Datner**

Set Design by **Shani Tur**

Costume Design by **Noa Dotan**

Music Editor: **Miri Lazar**

Lighting Design by **Meir Alon**

Video: **Arik Avigdor**

THE CAST:

Yuval, plastic surgeon - **Mordi Gershon**

Effi, his wife, Psychologist - **Maya Maoz**

Eldad - **Tomer Sharon**

Lihl, his wife - **Ricki Blich**

Shpigel, taxi driver - **Nathan Ravitz**

Perach, veterinarian, his young wife - **Sapir Azulay**

Yaki, physical education teacher - **Pini Kidron**

Production Manager - **Yael Porat**

Assistant director - **Michal Isaak & Tomer Karlinsky**

The Play

During a dinner party, seven friends decide to play a dangerous game. The attendees place their cellphones on the table and agree to make all texts and calls public in an attempt to prove that they have nothing to hide. Rapid fire and wildly entertaining, Perfect Strangers poses the question: how well do we really know those close to us?

Opening: November 22, 2018, The Meskin Theatre

Length: 1 hour and 30 minutes with no interval

Program Editor: **Rami Semo**

Rehearsal Photos: **Gerard Allon**, Program Design: **Nutelstudio**

במאי ותסריטאי איטלקי. יליד רומא. לאחר שסיים לימודי כלכלה ועסקים, הצטרף ל"מקאן אריקסון" והוביל למעלה ממאה פרסומות שזכו בפרסים. בשנת 1998, החל לשתף פעולה עם הבמאי לוקה מיניאריו כבמאי וכתסריטאי שותף בסרט הקצר "La scoperta di Walter" ("הגילוי של וולטר"). בשנת 2002 הוקרנה הקומדיה "A Neapolitan Spell", בימויים, שזכתה לשבחי הביקורת. ב-2010 הוקרן סרטו הראשון כבמאי, "La banda dei Babbi Natale" ("כנופיית סנטה קלאוס") וב-2016, הסרט "זרים מושלמים" שזכה, בין היתר, בפרס התסריט הטוב ביותר לסרט בינלאומי עלילתי בפסטיבל הסרטים בטרבייקה ובפרס הסרט הטוב ביותר מטעם האקדמיה האיטלקית לקולנוע.

הקופסה השחורה של חיינו

במשך תקופה ארוכה רציתי לעשות סרט על בגידות ועל החיים הסודיים של כל אחד מאתנו. הכרתי כל מיני סוגים של זוגות, אבל אחד ספציפי, מהווה את נקודת הפתיחה לסרט. היו לי זוג חברים, שהבעל היה מעורב בתאונת אופנוע. כשאשתי הגיעה לאסוף אותו מבית החולים, הצוות הרפואי מסר לה את הטלפון הסלולרי שלו... והיא מצאה הודעות טקסט... הם נפרדו לפני שהספיק לעזוב את בית החולים.

ואכן, בגרסה המוקדמת לתסריט של "זרים מושלמים", כתבתי על זוג במשבר: לאחר שהבעל עובר תאונה, אשתי מתחילה להשתמש בטלפון הנייד שלו ומגלה שהוא מנהל רומן. הבנתי, שהטלפונים הניידים הם הזווית שחיפשתי. כיום הטלפון הסלולרי מכיל את כל המילים, התמונות, הצלילים, הזיכרונות והסודות שלנו. כפי שאחת הדמויות בסרט אומרת: הטלפון הסלולרי הוא "הקופסה השחורה של חיינו", מפתיע אותי שעד כה לא חשבו להשתמש בו לצורך זה.

פאולו ז'נובזה, 2016

לשרטט את החיים הסודיים שלנו

וכולה להתרחש גם בחייהם של הצופים. זו הסיבה שהקהל מאוד מזדהה עם הדמויות. מאחר שהחיים האמיתיים הם תמיד מקור להשראה, הכותבים בדרך כלל כוללים משהו אישי ביצירותיהם. סרטים המשרטטים מציאות, חייבים "לתפוס" משהו מעולמך כדי שיעבירו תחושה של החיים עצמם. אני משתדל להימנע מלספר סיפורים שהם מבוססים במלואם על חיי. אני חושש שחוסר הניתוק ממה שחוויתי באופן אישי, יגרום לי להאמין שאני מספר סיפור על דמויות מעניינות, בזמן שהאמת היא שהן משעממות להחריד. זה ממש כמו כשחברים שלך מראים לך סרטונים של החופשות שלהם. בזמן שהם מתלהבים מהחוויה המחודשת באמצעות הצפייה, אתה מוצא אותם מייגעים. האלמנט הרגשי מדבר אליך, אך נכשל בעיניהם של אחרים. אני מאמין שכשאתה מעדיף לספר סיפורים של אחרים, שריגשו אותך מיד, הם גם ירגשו את מי שתספר לו אותם.

פאולו ז'נובזה, 2016

כרת הסרט

הרעיון של "זרים מושלמים", היה לנסות ולשרטט את החיים הסודיים שלנו, שלעולם לא נוכל להתוודות עליהם. עד לפני עשרים שנה, הסודות שלנו היו שמורים בתוכנו: היום הם קבורים בתוך הטלפון הסלולרי שלנו, שהפך למעין קופסה שחורה. הקומדיה יכולה בקלות ללכת לאיבוד בתרגום. סרטי דרמה ומותחנים "מדברים בשפה" אוניברסאלית יותר, בעוד שחוש ההומור מובן רק על ידי צופים בארץ מוצאם. לכן, הופתעתי בשתי ההקרנות המוקדמות של "זרים מושלמים" בפני קהל אמריקאי. הצופים הגיבו וצחקו בדיוק כמו הצופים באיטליה. בתום הצפייה נערך דיון. לעומת השאלות של הקהל והעיתונאים האיטלקיים כמו "איך הגעת לרעיון של הסרט?" או "כיצד בחרת את השחקנים?", הקהל האמריקאי נכנס יותר לעומק, הן מהבחינה הטכנית והן מהבחינה העלילתית. הם היו הרבה יותר ספציפיים בנוגע לסיטואציות המוצגות בסרט. זה הוכיח לי שהסרט נצפה במלוא תשומת הלב ושהקונטקסט שלו הובן. הסיטואציה המתרחשת בסרט מאוד מוכרת

זרים מושלמים מסביב לעולם

ב-2017, כשנה לאחר יציאתה לאקרנים של הגרסה המקורית, צולמה גרסה ספרדית ל"זרים מושלמים", בימויו של אלכס דה לה איגליסיה. גרסה צרפתית, תחת הכותרת "Le Jeu" ("המשחק") בימויו של פרד קבאייה, הוקרנה בסוף 2017. הזכויות לגרסה האמריקאית נרכשו על ידי חברת "ויינסטין" (בעלות הארווי ויינסטין), אך ז'נובזה הצהיר כי הוא בספק אם תושלם ההפקה בשל פשיטת הרגל של החברה. גרסאות נוספות מתוכננות בגרמניה, קטאר, שוודיה וטורקיה. גרסה לא רשמית בשם "Loudspeaker", הוקרנה השנה בהודו.

בין סודות אין חברים

ניתן להגדיר פרטיות כאותו גבול דמיוני שאנו מציירים סביבנו ומבדיל בין מה שאחרים יודעים עלינו לידוע לנו בלבד. הפרטיות מהותית לעצם קיומה של החברה. עולם ללא פרטיות הוא עולם בלתי נסבל, שבו כל מה שייאמר בין חולה לרופא, בין עורך דין ללקוחו ובין שני חברים יהפוך לנחלת הכלל. בעולם ללא פרטיות לא ניתן יהיה לקיים כל חברה.

הפרטיות משמשת לנו אמצעי שליטה בגישה שיש לאחרים אלינו ואל סודותינו. כאשר אנו מחליטים למי אנו מתירים להיכנס למרחב הפרטי שלנו, היא הופכת גם לכלי שמבטא את בחירותינו החברתיות. הוויתור על פרטיות מפתה מאוד, מכיוון שהוא עשוי למקד בנו את תשומת הלב של האחרים, לפחות באופן זמני. בקוטב האחר, פרטיות מושלמת מושגת כאשר אין לאיש דריסת רגל במרחב האישי שלנו. אבל כדי לשמור על פרטיות מוחלטת נוכל פשוט להתבודד במקום מרוחק, אך אז נאלץ גם לוותר על כל חברינו ועל האפשרות שייחשפו לכל מידותינו הטובות. ואמנם, פרטיות ואינטימיות כרוכות זו בזו. ללא ויתור על פרטיות, לא תיתכן אינטימיות. פרטיות היא שליטה במידע העוסק בהעדפותינו האישיות, אבל היא הכרחית כדי שנתפתח למבוגרים בעלי יכולת חברתית ומוסרית לקשור קשרים של אמון, כבוד ואהבה. השליטה במידע הנוגע אלינו מאפשרת לנו לשחרר אותו במידות פתיחות שונות, בהתאם לקרבה שנוצרת בינינו ובין האחרים או לזו שאנו מבקשים לפתח עמם. ומאחר שוויתור על פרטיות הוא אבן יסוד ביכולתנו לבטא בחירה ולפתח רגשי אהבה וידידות, ברור מדוע הסכנה לפרטיות זו היא איום על עצם קיומנו כבני אדם – המין שהמאפיין העיקרי שלו הוא היותו יצור חברתי. הפרטיות היא שמאפשרת לנו לעצב את מערכות יחסינו עם האחרים ועם עצמנו. ללא אינטימיות עם אחרים, משהו תמיד יחסר בחיינו. כי מי אנו ומה הן חוויותינו ללא אהבים לחלוק אותן עמם. חבר או חברה שאפשרו להם גישה לפרטיותנו והפכנו אותם לקרובים לנו הם גם החברים שבפניהם נעז לבטא את עצמנו בחופשיות מבלי להתבייש. אבל חשוב שנזכור, איננו שואפים רק להיות אהובים על האחרים, אלא גם לאהוב אותם ולדאוג להם, והמשאב העומד לרשותנו ביצירת הקרבה שתאפשר זאת היא פרטיותנו – השליטה בשיתוף המידע האישי עלינו עם אלה שבחרנו לחלוק אותם עמם. ומי שנוטל מידע זה ללא הסכמתנו, פוגע בחשוב לנו ביותר. כמה מוזר. נראה שאנו זקוקים לפרטיות רק כדי שנוכל לוותר עליה מבחירה ולהעניק בכך מתנה גדולה למי שיקר לנו – בני משפחה, חברים ואחרים שמצאנו ראויים לאמוננו.

מאת יעקב בורק, מתוך מאמר שהתפרסם באתר "אלכסון" – alaxon.co.il

**"לכולנו יש חיים ציבוריים,
חיים פרטיים וחיים סודיים"**

גבריאל גרסיה מרקס

סודות בכל מחיר או אמת בכל מחיר?

"הטלפון הזה, זה הקופסא השחורה של החיים שלנו" אומרת אפי המארכת כשכל החברים מתיישבים לאכול. ומי מאיתנו לא יכול להזדהות? כמה פעמים יצא לכם להניח את הנייד על השולחן עם הפנים למטה? כמה פעמים שקלתם אם למחוק הודעה בעייתית? כמה פעמים בדקתם מתי בן זוגכם/ נראה לאחרונה בוואטסאפ?

כולם מחזיקים סודות, חלקם גדולים ודרמטיים, חלקם קטנים ובלתי מזיקים, זה לא דבר חדש. אבל נדמה שמאז שכל אחד מאיתנו מצוייד בקופסא שחורה קטנה משלו, יותר ויותר קשה להתעלם מהם או להסתיר אותם.

את הנקודה הזו בדיוק הצליחו יוצרי הסרט האיטלקי לתפוס בצורה מושלמת. המשחק שמשחקים החברים לאורך ארוחת הערב - בו הם מחוייבים לחשוף בפני האחרים כל שיחה, הודעה או תמונה שהם מקבלים לטלפון, הוא ביטוי מושלם לשאלות הללו. הוא גם מנגנון כתיבתי יעיל, מקורי ומהנה בצורה יוצאת דופן, ואני לא מכיר אדם יוצר שלא יצא מהסרט הזה ואמר "איך אני לא חשבתי על זה קודם??" זה אגב, בעולמם של הכותבים, בדר"כ סימן טוב. שפר מזלי וההזדמנות לעבד את התסריט התגלגלה לפתחי, ועל כך אני מודה לתיאטרון "הבימה" תודה גדולה. נדיר לעבד (לראשונה בעולם במקרה הזה) חומר שמשאיל את עצמו בקלות רבה כ"כ למדיום התיאטרוני. מצאתי את עצמי נהנה להכיר מקרוב את החבורה המצחיקה הזו, מנסה לדמיין אותם בתור בני דמותם הישראלים. מאחר ובישראל אנחנו רגילים לחדור למרחב האישי של האחר כדרך קבע, לא פחות מהאיטלקים, האינטימיות בין חברי ילדות, חברים מהצבא או אפילו בני זוג היא עוד הרבה יותר חזקה, דביקה ומסובכת בתוך עצמה. הרגשתי שזה מאפשר לספר את אותו הסיפור בצורה אפקטיבית לא פחות, ואולי מצחיקה אפילו יותר, ובסוף לשאול את אותה שאלה בסיסית וחסרת פתרון: מה עדיף, סודות בכל מחיר או אמת בכל מחיר?

ארז דריגס, נובמבר 2018

כשהתקשרו עבים שכיסוה מעיניהם, חשבו כי הסתתרה באפלה...

בעולם העתיק האמינו כי ליקוי הירח מנבא מאורעות קשים ופחדו ממנו. "בליל אימים ומחולל פשעים [מרד לגיונות הצבא הרומי בפאנוניה בשל תנאי השרות הקשים] הביאה יד המקרה את הרווחה. בשמים הבהירים חשכה פתאום הלבנה [26.9.14 לפני סה"נ]. החיילים, אשר סיבת הדבר נעלמה מהם, ראו בו סימן למסיבות השעה. את ליקוי המאור המשילו למאמצייהם הם ודימו כי עתיד חפצם להצליח בידם אם יוחזר לאלה ברק זוהרה. לפיכך הקימו שאון בקול כלי נחושת ובבליל צלילי חצוצרות ושופרות, וככל שהאירו או קדרו פני הלבנה, שמחו או התעצבו. אך כשהתקשרו עבים שכיסוה מעיניהם, חשבו כי הסתתרה באפלה, וכיוון שהיו נוטים לאמונות תפלות, ככל מי שעברו רוח עיוועים, קוננו כי אות הוא להם, שצפויים הם ליגיעת עולם וכי האלים מסתירים מהם פנים בשל פשעיהם. קיסר [דרוסוס בן טיבריוס, אשר הבין את התופעה לאשורה] היה סבור, כי עליו להפיק תועלת מהלך רוח זה ואת אשר זימן המקרה לידו להופכו לדבר חכמה".

קורנליוס טאקיטוס, ספרי השנים, תרגמה מרומית שרה דבורצקי, מוסד ביאליק, 1962, א' כח.

המשחק - חירות בתוך מסגרת מגוננת של חוקים

המשחק מלווה את האדם בשלבי חייו בכל גיל, מקום וחברה. בצד השחרור ממטלות ואילוצים, שהוא תנאי למשחק, מאפשרת הפעילות המשחקית חירות בתוך מסגרת מגוננת של חוקים. במהלך המשחק יכולים המשחקים לתת דהור לדמיונם, להסתכן עד אובדן שליטה ולהתמודד עד קצה גבול יכולתם עם מצבים מסוכנים ומאתגרים, בלא שייגרם נזק כלשהו להם או לסביבתם. חירות זו היא המעניקה את תחושת החדווה שבמשחק, הנובעת מהיות המשחקים בני חורין, תחושה שאינה רווחת בחיי היום יום של רובנו.

פעילות משחקית מתאפשרת כל עוד מתקיימים כמה תנאים, המגנים על המשחקים ועל סביבתם:

- כללי המשחק ברורים ומוגדרים.
- כל אחד מהמשתתפים בוחר להשתתף במשחק, והוא עושה זאת מרצונו החופשי, ללא כפייה חיצונית כלשהי.
- המשחק נתון בתוך מסגרת זמן שנקבעו לה נקודת התחלה ונקודת סיום.
- המרחב הפיזי של המשחק מוגדר.

כאשר יש הפרה של אחד התנאים, המשחק מפסיק להיות מקור הנאה ואף עלול להביא לידי סכנה פיזית או נפשית. אלימות, רמייה, ניצול של פרט שאינו לוקח חלק מודע במשחק או שאינו משתתף בו מרצונו – כל אלה הם דוגמאות למצבים בהם הגבול בין המציאות החוץ-משחקית לבין המרחב המשחקי נפרץ.

מתוך "למידה מתוך משחקים" מאת חמוטל ארבל, דנוש לחמן, נורה אפשטיין, הגר קאופמן ודינה קבלינסקי בן דור. פורסם בגיליון מס' 32 של "אאוריקה" – כתב עת להוראת מדעים וטכנולוגיה בבית ספר היסודי. המרכז הארצי למדע והמרכז לחינוך מדעי וטכנולוגי, אוניברסיטת ת"א.

אפי: יש לי רעיון.
יובל: למה זה כבר מלחיץ אותי?
אפי: תזרמו רגע. בואו נשחק משחק.
שפיגל: איזה משחק עכשיו בראש שלך?
מתים מרעב.
אפי: שניה, אני אומרת נשים כולנו את הטלפונים על השולחן.
אלדד: ו?..
אפי: ובזמן האוכל, הודעות, סמסים, וואטסאפים, כל מה שמישהו מקבל, אנחנו מראים לכווולם.
מה? הרי אין לנו סודות.
מתוך המחזה

הטלפון הסלולארי הראשון

חברת 'גאלווין תעשיות' (Galvin Manufacturing Corp) הייתה אחת החלוצות בתחום התקשורת האלחוטית. בשנת 1930 נתנה מכשירי קשר ניידים עבור רכבי משטרה, ובמלחמת העולם השנייה פיתחה מכשירי קשר ניידים על הגב כמו תרמיל בשם 'ווקי-טוקי' - ומכשירי קשר אישיים שניתן להחזיק בכף היד בשם 'הנדי-טוקי'. בישראל, משום מה, דבק השם 'ווקי-טוקי' דווקא במכשירי קשר ידניים. מכשירי הקשר של גאלווין תעשיות נחשבו לאיכותיים ביותר, ובפרט זכו להצלחה גדולה מכשירי קשר ניידים למכוניות מסדרה בשם 'מוטורולה' - מהמילה 'מוטור', דהיינו מנוע מכונית. המותג 'מוטורולה' היה כה מוצלח, עד שבשנת 1947 החליטה החברה לשנות את שמה ל'מוטורולה'.

מרטין קופר אוחז בטלפון הסלולרי הראשון

היי ג'ואל, זה מרטי... אני מתקשר אליך מטלפון סלולרי ידני אמיתי

בתחילת 1973, כשהוא מגובה בסמכותו של מיצ'ל, החליט קופר החלטה נועזת: הוא עצר את כל הפרויקטים האחרים שהחטיבה שלו עבדה עליהם והורה לכל המהנדסים לעבוד על דבר אחד בלבד - מערכת תקשורת סלולרית, וטלפון נייד שאפשר להחזיק ביד. ריכוז המוחות והמשאבים נשא פרי. בתוך שלושה חודשים בלבד, זמן שיא במונחים של פיתוח מוצרים אלקטרוניים, החזיק בידיו מרטין קופר את ה-DynaTAC: הטלפון הסלולארי הנייד הראשון בהיסטוריה. מאזינים צעירים אולי לא היו מזוהים כלל שמדובר בטלפון סלולרי: המכשיר היה גדול כמו קופסת נעליים, וכינוי החיבה שלו היה 'הלבנה'. משקלו היה מעט יותר מקילוגרם, שווה ערך לקצת יותר מעשרה מכשירי אייפון 5. הסוללה הספיקה לשלושים דקות שיחה בלבד, אך כפי שקופר מרבה לספר ברואיונות שהוא מעניק לתקשורת, זו לא הייתה מגבלה משמעותית כיוון שהמכשיר היה כבד כל כך עד שאף אחד לא הצליח להחזיק אותו צמוד לאוזן לאורך זמן. ב-3 באפריל, 1973, כינסה מוטורולה מסיבת עיתונאים בשיקגו, כדי להציג בפניהם את הפיתוח המהפכני.

מרטין קופר הגאה הולך את העיתונאים הסקרנים אל המדרכה לפני הבניין, שלף את ה-DynaTAC ולנגד עיניהם חייג אל משרדו של... ג'ואל אנגל, יריבו המקצועי ב-AT&T: "היי, ג'ואל, זה מרטי... אני מתקשר אליך מטלפון סלולרי, טלפון סלולרי ידני אמיתי...". קופר הסתובב ברחובות שיקגו עם העיתונאים, ונתן להם לחייג בעצמם למספרי טלפון שבחרו, כדי להוכיח להם שמדובר בחיבור אמיתי וישיר לרשת הטלפונים היבשתיים, ולא בתרמית שיווקית מתוחכמת. מעניין לציין שכבר אז, בהדגמה הראשונה של טלפון סלולרי נייד, נתקל קופר בסכנה שאנחנו כבר למדנו להכיר היטב בשנים האחרונות: בזמן שאחז במכשיר והיה שקוע בשיחה, חצה קופר מבלי משים כביש סואן. בדיעבד, הוא מספר, "זה היה כנראה הדבר המסוכן ביותר שעשיתי בחיים שלי."

מתוך: "המהפכה הסלולרית - על ההיסטוריה של הטלפון הנייד" מאת רן לוי, אתר "עושים היסטוריה".
<https://www.ranlevi.com>

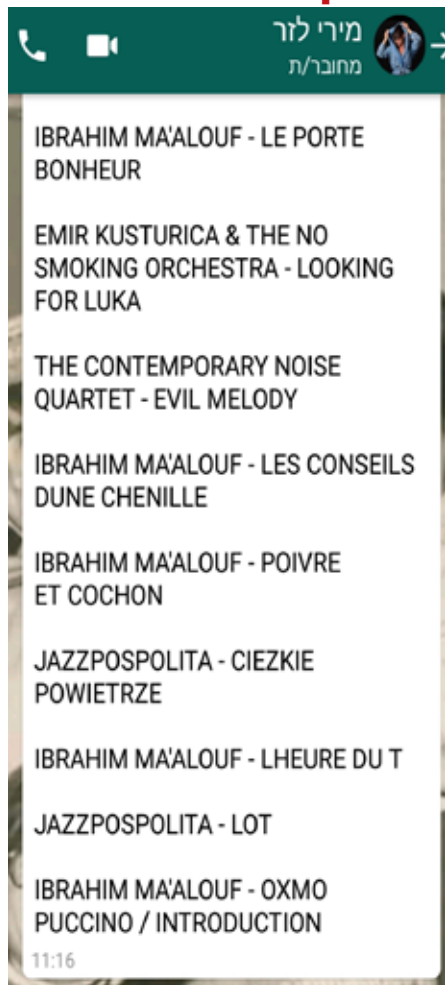
טלפון שאפשר להחזיק ביד, ללכת אתו ברחוב ולקחת אותו למשרד

שני מנהלים ב'מוטורולה' דחפו את המחקר והפיתוח בתחום זה וקידמו אותם ללא לאות: ג'ון מיצ'ל, המהנדס הראשי של 'מוטורולה' בתחום התקשורת הניידת, ומרטין קופר ראש חטיבת התקשורת של החברה. קופר, אז כבן ארבעים, בילה את כל הקריירה שלו ב'מוטורולה' בפיתוח טכנולוגיות ניידות מסוגים שונים. בפרט, הוא היה מעורב בפיתוח טלפונים ניידים למכוניות. כשתכננו בחברה המתחרה, AT&T את המערכת הסלולרית, הם יצאו מנקודת הנחה שהמכשירים שבהם ישתמשו הלקוחות יהיו טלפונים המותקנים בכלי רכב: אחרי הכל, זה היה מצב העניינים בעשרים השנים האחרונות. קופר, לעומת זאת, ידע שהלקוחות צמאים לתקשורת ניידת מסוג אחר - תקשורת אישית, טלפון שאפשר להחזיק ביד, ללכת אתו ברחוב ולקחת אותו למשרד. "שמענו את זה מאנשים כמו מפקח משטרה בשיקגו, שסיפר לנו על בעיה אמיתית שיש לו. השוטרים בשטח היו זקוקים לאמצעי תקשורת [מול התחנה], והדרך היחידה שלהם ליצור קשר הייתה מתוך המכונית - אבל האנשים שעליהם הם מגנים נמצאים ברחוב [ולא במכונית]. הוא שאל אותנו - 'איך אני יכול לשמור על קשר מול השוטרים שלי, ועדיין לאפשר להם להסתובב בין האנשים?' שמענו אותם הדברים מעובדים בשדות תעופה, מסוכני נדל"ן... הבנו שתקשורת אמיתית היא תקשורת ניידת: שים את המכשיר על האדם."

פס קול ההצגה

The first ever text message said Merry Christmas and was sent in 1992 Credit: ITV Central

ה - SMS הראשון !

לפני 26 שנה, במסגרת ניסוי טכנולוגי, שלח המהנדס הבריטי ניל פפורט את הודעת הטקסט הראשונה: "חג המולד שמח". משום שבזמנו טלפונים יכלו רק לקבל הודעות, ה - SMS (ראשי תיבות של Short Message Service) נשלח באמצעות המחשב.

און ליין

כינוי לתקשורת אינטראקטיבית פעילה. בהשאלה, כינוי לפרקטיקה שיווקית מתוחכמת היוצרת אשליה של "מעודכנות", "מחוברות" ונגישות מיידית לנמען או לצרכן. הכינוי מזוהה לעתים קרובות עם המושג "זמן אמת". את המצב המקוון ניתן לראות כנגזרת של רעיון האדם המיידי: הכמיהה לסיפוק מידי הופכת לכוח כלכלי אדיר, שהוא תוצר של טכנולוגיית התקשורת המודרנית, ובה בשעה גורם מרכזי בעיצובה. חיי היומיום בתחילת המאה ה-21 רצופים בפרקטיקות שונות שהמשותף להן הוא חוויית המיידיות. הווית הרשת, הבאה לידי ביטוי בשימוש הרווח באינטרנט ובטלפון הסלולרי לשם סיפוק מגוון של שירותים - מקבלת מידע, דרך הזמנת מוצרים ועד לתקשורת אינטימית - משדרת מסר ברור אחד: בו-זמניות, זמינות ומיידיות. מצב ה"און-ליין", יוצר מציאות פרדוקסלית: מצד אחד, הוא תורם לתחושה של זמינות ובו-זמניות הפתוחה לפני הכול. בכך הוא מייצר תחושה של שיתוף, שיוויניות ודמוקרטיה; מצד שני, טכנולוגיה זו יוצרת מציאות של פיקוח, מעקב ובקרה; עצם הזמינות היוצרת תחושה של יוזמה והשפעה, מעודדת למעשה את הסטאטוס-קוו: היא מייצרת תנועה מדומה של חילופי סחורות, שירותים, דימויים, מבטים ועוד, המתנקזים רק אל עצם התחזוקה של ה"תנועה", בלי שתיווצרנה אפשרויות לתקשורת חדשה. בימינו נדמה כי המצב המקוון הופך למסר המרכזי עצמו: הרצון הטמיר לחיות בשקיפות ובנגישות מושלמת בתוך הווה נצחי, שבו עצם קיומה של "תקשורת" זמינה 24 שעות ביממה בשוק מתקדם ותחרותי היא ערובה לערכיות, ליעילות ולהצלחה.

מתוך "אנציקלופדיה של רעיונות" מאת דוד גורביץ' ודן ערב

כאשר מסתכלים על הגנטיקה של החברה הישראלית רואים כי היא קמה על תרבות של עבודה, חלוציות, בניית המדינה, קולקטיביזם, ערכים של נתינה לקהילה, שותפות והעדפת תרבות החברה. הקיבוץ, שהוא המייצג המובהק של הישראליות המקורית, הוא מקום של שיתוף, קהילה, חמולה, שחרור, וגם של רעש. כך גם החברה של פעם, היחידה הצבאית, וכן תנועת הנוער. הישראליות המקורית היא קולקטיבית, למרות שהוקמה על ידי אשכנזים. למעשה, הקולקטיביות הייתה המרד של הצעירים הציונים האשכנזים, נגד הבורגנות והאינדיבידואליזם של המערב. הציונות הייתה אוונגרד. השיבה למזרח, לארץ ישראל, לעבודה, הייתה גם חזרה למזרחיות. מה שאז נהגו לכנות כנעניות. ערכים אלה תואמים באופן לא מפתיע דווקא את הערכים והתרבות של המזרחיים, המבוססת על חמולות, משפחתיות גדולה, נתינה וחום אנושי, היעדר גבולות בין הפרט לסביבה. האידיאולוגיה האינדיבידואלית שהתפתחה בשנות ה-60 וה-70 בישראל צמחה מתוך אימוץ ערכי האמריקניזציה שהתבססו על נהנתנות אישית והעדפת "האני" במרכז.

אמנם ערכי הקולקטיביזם והאינדיבידואליזם צמחו בד בבד ולא ביטלו זה את זה, אך ערכי השיתוף והשייכות לקבוצה היוו את הבסיס להקמת המדינה. התרבות האשכנזית השלטת, נטשה את ערכי הקיבוץ והשיתוף, הצעירים עברו לעיר הגדולה, הפכו לבורגנים, כשמה של הסדרה הפופולרית ששודרה בערוץ 2 (בשנים 2004-2000) - אינדיבידואלים, חומרניים ובודדים. הציונות הפכה בורגנית. את תנועת העבודה החליפו בשלטון הבורגנים של תנועות חירות והליברלים, שהפכו לליכוד. אבל הכמיהה בלב של הישראליות היא לחבורה, לביחד הישראלי ולכוח שהוא מעניק לפרט.

מתוך המאמר "הישראליות החדשה היא מזרחית" מאת: עמית לביא דינו ויובל קרניאל. פורסם בגיליון 69-68 של כתב העת "פנים" בהוצאת הסתדרות המורים, אביב-קיץ 2015, בעריכת ד"ר מתן אהרוני וד"ר רוביק רוזנטל.

לחבריי מימים וממקומות רחוקים

אנחנו חברים כבר יותר מעשרים, אולי שלושים שנה, אך עדיין יש ימים שבהם אני כל כך מתגעגעת אליכם, והנוסטלגיה המריה-מתוקה כה חזקה שאני כמעט יכולה לחוש את הטעם שלה. יש ימים שגל הגעגועים לחברות שלנו ממש חזק ובלתי נסבל.

לאורך השנים, למדנו (כמעט) לקבל את החברות הנוכחית שלנו: סמסים, מיילים, הודעות בפייסבוק, ומדי פעם (נדיר) שיחות טלפון, הם אופני ההתקשרות העיקריים בינינו. למדתי לקבל את זה ואפילו התרגלתי לזה. אך עדיין, הייתי רוצה שהדברים יראו אחרת. כמו אז, כשגרנו קרוב זה לזה, כשהיינו מתראים בתדירות גבוהה יותר, כשלא היינו עסוקים כל כך. אני עדיין מתגעגעת אליכם ותמיד אתגעגע. להעביר את הזמן ביחד, להרים את הטלפון בספונטאניות ולומר: "יש לי יין ואני קופצת לשתות יחד איתך". לשוחח במשך שעות בלי שום מחויבויות, לחלוק את החלומות הכי גדולים שלנו ולהיות יחד במקום שבו הרגשנו בבית.

במשך השנים יצרנו חברויות חדשות. אנחנו מטפחים את הקשרים האלה כי הם ממלאים את החלל הריק, כי הם מעוררים את הצללים של העבר שלנו. אנחנו צריכים אותם כדי להרגיש פחות לבד. אבל החברים החדשים לא יכולים להחליף אתכם. עשויים לעבור ימים, שבועות, חודשים ואפילו שנים ללא

שיחה פנים אל פנים. הידידות שלנו מתמקדת בהודעות טקסט, במיילים ובעדכוני סטאטוס בפייסבוק; אבל כשאנחנו שוב ביחד, זה נראה כאילו אנחנו שוב יושבים על הספה הישנה בבית הוריי. ולמרות שהשיחות שלנו כוללות בעיקר עדכונים על הילדים או על בני הזוג, ההיכרות והאותנטיות נשארו, והן עוזרות לנו לחזור לחדרים שנתרו פתוחים אלה לאלה ולמלא אותם במילים, בחיבוקים ובצחוקים, כאילו הזמן לא הלך לאיבוד.

אז כשאנחנו נפגשים כשיש לנו זמן, וזה כמובן תמיד מעט מדי,

אנחנו מדברים על החיים ועל איך שהשתנינו. אנחנו מבלים שעות בהעלאת זיכרונות, אומרים אחד לשני: "אתה זוכר מתי...". עד שהדמעות מתגלגלות מעינינו או שהצחוק גורם לנו לעשות במכנסים... ואנחנו מדברים על הדברים הקשים, שאז נראו בלתי אפשריים, כמו סרטן, או בעיות בנישואין, או ההורים שהזדקנו. שיחות שהופכות נסבלות יותר בעיניים מקבלות ובלב פתוח של חברות אמת.

וכשהפגישה הכל כך קצרה שלנו מסתיימת, אנחנו מתחבקים ואומרים "אני אוהב אותך" ומתכננים את הפגישה הבאה. ואז אנחנו חוזרים לחיי היום יום שלנו, ממקדים את תשומת הלב לילדים, למשפחה, לחברים הקרובים. ושוב, מידי פעם אנחנו שולחים מייל, ומתקשרים מפעם לפעם. אנחנו מפרסמים תמונות בפייסבוק ומסמסים אחד לשני. הימים שלנו מתמלאים בשיעורי פסנתר או במשחק כדורגל, שיחות ועידה, בִּדְד־ לַיִן או מסיבות יום הולדת. ובתוך כל השגרה אנחנו מתגעגעים אחד לשני, עד הפעם הבאה, שבה הזמן שלא בילינו יחד יחמוק כמו לא היה, ואנחנו נדבר ונצחק כאילו הפעם האחרונה שלא התראינו הייתה רק אתמול, והזמן יעצור מלכת לכמה רגעים.

עד הפעם הבאה...

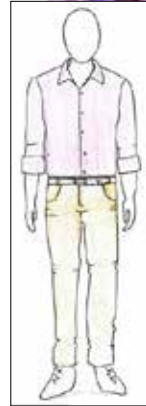

מורדי גרשון (יובל)

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב, 1999. בין תפקידיו - בת. הבימה: "המלך ליר" (דוכס קורנול), "סיפור אהבה בשלושה פרקים" (ארנולד וייברג), "שלוש אחיות" (טוזנבאך, בשיתוף ת. הקאמרי), "אגדת רבינא" (בשיתוף ת. השעה), "עושה כרצונו" (חיים); בת. בית ליסין: "אלוף הסוררת", "ארוחת פרידה", "בית מרקחת שטרן-בלום", "שם פרטי", "בחורים טובים" (מועמד לפרס השחקן בתפקיד ראשי, 2010), "תקלה קלה", "מייק", "סופ"ש עם תום", "נערי ההיסטוריה", "יחפים בפארק", "פילומנה"; בת. הקאמרי: "עד ראייה", "טובים השניים", "כובע הקש האיטלקי", "אימא קוראז", "כטוב בעיניכם", "אטום", "ליזיסטרטה 2000", "דוניה רזיטה", "לכל השדים והרוחות", "קרום". בטלוויזיה: "שכונה", "החממה", "Tyrant", "נשואים פלוס", "ישראל", "קוויקי", "שמש", "חדר מלחמה", "כן ולא", "ספי". בקולנוע: "ילד טוב ירושלים", "איגור ומסע העגורים". כתיבה ובימוי: "דד'גאן ושומכר רצים לבחירות" (בימוי, תיאטרון היידישפיל); "גנבים אנונימיים" (בימוי, סטודיו למשחק יורם לוינשטיין); "של מי המיטה הזאת?" (בימוי ותרגום, סטודיו למשחק יורם לוינשטיין); "מכתבי אהבה" (בימוי ותרגום, בית אריאלה); "הסמוי" (בימוי וכתיבה, תיאטרון אשקלון), "דו"ח מצב" (בימוי, תיאטרון הנפש); "בעל ברבע" (בימוי, "בית צבי"), "דינג דונג" (בימוי, "בית צבי"), "רודף השמלות" (בימוי, "בית צבי"), "פרק ב'" (בימוי, תיאטרון הספרייה), "דור 3" (בימוי וכתיבה, תיאטרון הנפש), "היצור", "אני והציר הצפוני" (בימוי, פסטיבל חיפה), "מצב אבוד" (בימוי וכתיבה, סטודיו ניסן נתיב), "יומנו של מטרף" (בימוי, תיאטרונטו), "השעשואים" (בימוי וכתיבה, פסטיבל עכו).

תומר שרון (אלדד)

בין תפקידיו בתיאטרון - בת. הבימה: "התקווה" (הרמן קרוק/הרב אשר), "עיתונאי על תנאי" (דורון בליצר), "מיכאל קולהאס" (הרוזן ורדה, מספר), "לבד בברלין" (קומיסר אשריך), נעצר בחצות" (לודו קליפורד אלו), "פתאום הגיע סתיו" (כריס), "עת דודים" (פיקלמן), "ליזיסטרטה", "רעל ותחרה" (מורטימר ברוסטר), "הסוחר מוונציה" (לנצלוט גובו), "כמעט נורמלי (דר' מאדן/דר' פיין), "מוריס שימל" (אלכסנדר דוך), "נפגעי חרדה", "פוסט טראומה", "לוקאס הפחדן", "ללכת עד הסוף"; בת. הקאמרי: "הכבש השישה עשר", "ענבי זעם", "חלום ליל קיץ", "הרטיטי את ליבי; בת. בית ליסין: "סקאפינו", בת. הרצליה: "להגיד מותר הכל", "אהבה זעם"; בפסטיבל עכו: "אופרת היהודים", "הזירה", בהצגות הפרינג': "הסיאנס של חומיא" (פרס ראשון בפסטיבל ונקובר), "קין והבל". בטלוויזיה: "עניין של זמן", "חצויה", "פלטפוס", "זהו זה", "של מי השורה הזאת?", "המצב", "משחק מכור", "החרצופים", "עד כאן", "החיים על פי איגי", "הלילה עם ליאור שליין", "טוב שבת", "שיחות חדרים", "פרשת השבוע", "דני הוליווד", "נפולות על הרגליים". בקולנוע: "מר באום", "צומת וולקן" (מועמד לפרס אופיר), "מארס טורקי", "שמחה חשמלית ושמה משה", "דיים קשורות". דיבב אינספור סרטים וסדרות אנימציה ופרסומות. מופעי בידור: "האגף הסגור", "פעמיים תומר" (עם תומר יוסף), "פליטי פלטפוס", "פרוביזורי". מופעים מוזיקליים: "souled out". אלבומו הראשון "בלזור" יצא ב - 2005. לאחרונה יצא אלבומו השני "שירים לבלאנש". בין המנחים הקבועים בתכנית "המילה האחרונה" המשודרת ב"גלי זה"ל". מריץ ברחבי הארץ את המופע המוזיקלי "רדיו אינשאללה" ואת המופע-הרצאה "ניתוח גוף פתוח".

מאיה מעוז (אפי)

בוגרת "תלמה ילין". יוצאת להקה צבאית. בוגרת "בית צבי", 1996. במסגרת לימודיה זכתה ב-13 מלגות הצטיינות. בין תפקידיה בתיאטרון - בת. הבימה: "מי מפחד מוירג'יניה וולף" (מרתה), "פילומנה" (פילומנה), "ספינונג" (אילית), "אמא אמרה שאסור" (מרגרט), "שלוש אחיות" (נטשה), "מה עושים עם ג'ני" (אלן), "יהוא" (זילפה), "אדיפוס - תיאור מקרה" (יוקסטה), "אבא גוריו" (בוז'יאן/המבשלת), "זרעים של שתיקה" (נעמי מואב); בת. חיפה: "תשובה" (לילית), "מלאכים באמריקה" (הארפר), "טייבלה והשד שלה" (טייבלה), "אותלו" (דדמונה), "להיות או לא להיות" (מריה); בת. בית ליסין: "יומנים" (גליה), "החמן הראשון שלי" (ליסה), "פרינסס מרי שבע" (שרה), "עלמה ורות" (רבקה); בת. באר שבע: "לא כולל שינה" (וואלס); בת. הקאמרי: "האסיר בלב העיר" (עדנה), "בעל למופת" (ציקי), "הם יורים גם בסוסים" (מארי); בת. הספרייה: "מולי סוויני" (מולי), "האסופית" (מרילה), "מעגל הגיר הקווקזי" (אשת המושל), "דואט לאחת" (סטפאני), "טעות ברצח" (פרידה), "יוסף וכתונת הפסים" (אשת פוטיפר). השתתפה בשלושה פסטיבלי מחזות קצרים בצוותא במחזות: "סבון", "יודה'לה", "סינף אטלנטה". בתיאטרון הפרטי: מחזות הזמר "סיפורי נרניה" (מלכת הקרח), ו"קטנטנות". בטלוויזיה: "כל העולם במה-שייקספיר לילדים", "מעורב ירושלמי" (רינת), "פלפלים צהובים" (דר' שחק), "משיח" (היועצת הארגונית). בקולנוע: "הפורצת". זוכת פרס השחקנית המצטיינת בטקס פרסי תיאטרון הבימה, 2016. הייתה מועמדת לפרס אנשי השנה בקטגוריית התיאטרון בשנת 1998 ומועמדת לפרס התיאטרון בשנים 1998 ו-1999. אמא של מיקה ואדם.

ריקי בליך (ליהי)

בוגרת ביה"ס לאמנויות הבמה ב"סמינר הקיבוצים", 2002. בין תפקידיה - בת. הבימה: "האב" (ברטה), "הנאהבים והנעמיים" (אסתר'ל), "תשמ"ד" (עלמה), "החגיגה" (מטה), "חתונה מושלמת", "משוגעת" (טומי), "דור שלישי", "ארוחה עם אידיוט" (מרלן), "מונוגומיה" (מיה), "הדה גבלר" (תיאה), "החייל האמיץ שווייק" (קאטי/אשה הונגריה), "חיזור גורלי" (בת' גאלאגר), "עשר דקות מהבית" (אם שכולה), "מה עושים עם ג'ני" (שרלוט), "סיפור אהבה בשלושה פרקים" (לורין), "סימני דרך" (עמליה), "קח את אבא שלך ולך לעזאזל" (לימור ריכטר), "התקווה" (הדסה צילוב/שירה מיכאלי/אלה); בת. הרצליה: "נשות פיקאסו" (מארי-תרז). בצוותא: "סוג'וד" (ריקי), "בא-לגן"; בת. הקיבוץ: "אני כריסטיאן פ"; בת. חיפה: "תופרים" (אבי); בת. תמונע: "קשר דם" (נערה), "חיי נשואים" (לוטי), "קאסדה". בקולנוע ובטלוויזיה: "עץ הדומים תפוס", "דמיונות", "הבן שלי", "בכורה", "אסתי המכוערת", "אפידורל", "קצרים", "לא הבטחתי לך", "אחת אפס אפס", "תפרים", "ריח פועלים", "תיקון", "להתבגר" (ערוץ 10). זוכת פרס "מסך הזהב" ופרס האקדמיה לטלוויזיה על תפקיד אסתי בן דוד בסדרה "אסתי המכוערת".

ספיר אזולאי (פרח)

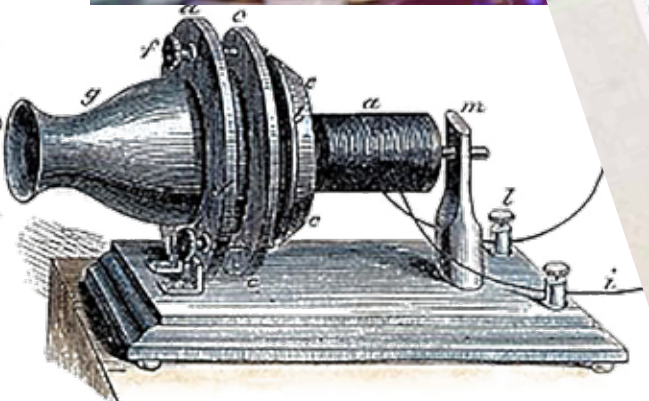
בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2017. במסגרת הלימודים זכתה במספר מלגות, ביניהן: קרן שרת, תחרות הקומדיה הארצית ע"ש ספי ריבלין, תחרות מלגות ע"ש אוהלה הלוי, תחרות מלגות מטעם קרן שושהיים. בין תפקידיה - בת. הבימה: "עיתונאי על תנאי", "סיפור אהבה בשלושה פרקים", "פילומנה", "התקווה". בטלוויזיה: "מתים לרגע" (HOT), עונה שנייה).

דטנר
למה שלא תתעבבו הרבה?
9:57
מורדי גרשון
למה לא באמת?? מחכה לקפה של מאיה ובא. ואתה? רוצה משהו?
9:58
אוז ממולא עם נגיעות בטטה
9:59
מיכל הבימה
חברה... תבואו 10 דק קודם לקנות קפה... הבמאי מחכה וזה לא מקובל.
10:03

התכתבות טקסט לקבוצת הוואטסאפ של התוכנית

נתי רביץ (שפיגל)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 1993. בין תפקידיו - בת. הבימה: "נ.ב. החתול שלך מת" (ויטו אנטונוסי), "קרוב יותר" (דן), "תעלולי סקפן" (סילבסטר), "מותו של סוכן" (הוארד), "חתונה מושלמת" (טום), "החותנת" (יוגב), "39 המדרגות" (ריצ'רד הנאיי), "אוגוסט מחוז אוסייג" (צ'רלס הקטן), "לרקוד ולעוף" (יוסי פלדמן), "סיגל" (עמי), "החולה היהודי" (אבשלום), "קוויאר ועדשים", "ארוחה עם אידויט" (פייר ברושאן), "החייל האמיץ שוויק" (סרן לוקאש), "פאניקה" (רוג'ר), "עשר דקות מהבית" (רב היועצים), "פליישר" (קורצמן), "סיפור אהבה בשלושה פרקים" (אד), "רובינא: האגדה" (בשיתוף ת. השעה), "הרפתקאות דוד אריה" (אבא/קיסר), "המלך ליר" (זוכס אולבני); בת. בית ליסין: "ריקוד בשישה שיעורים" (מייקל מונטי), "פילומנה" (ריקרו דומניקו), "כחול בוער" (צ'ארלי), "ערפל" (אילן ברקוביץ); בת. באר שבע: "פילדלפיה אני בא"; בת. הספרייה: "טעות ברצח", "לשבור את הצופן"; בת. הפרטי: "שיער", "בת הים הקטנה", "תיבת נח", "חיכיתי רק לך", "אחים חסרי מנוח". בטלוויזיה: "זהב של שוטים" (צורי), "שעוריה" (שלל דמויות), "כסף קטלני" (שאלו איזנמן), "אנס הבושם" (אלכס), "הלילה ה-12" (ערוץ הילדים), "לחיי האהבה" (יונתן קדמי), "בנות בראון" (רונו הראל), "סיפורים אורבניים", "מילואים" (ג'רי), "מיכאלה" (גיא), "כוונות טובות" (יוני), "האמת העירומה" (נדב), "נשות הטייסים" (זהר), "זנזורי" (אשר בוכריס), "אדמה" (אבישי), "בני ערובה" (אביב פלד), "עיר מקלט" (השר אהוד רגב). בקולנוע: "פעמיים בוסקילה" (אודי), "כבשים" (מייקל), "הפטרול האחרון", "שישה מיליון רסיסים" (ד"ר רוו), "מתנה משמיים" (גורמי), "סוף העולם שמאלה" (המורה אסף), "מלח הארץ" (כרמי), "קמטים חדשים" (דוד), "אביבה האובת" (אריה), "עידן אחר" (עידן), "הבוגד הקטן" (פרופי), "מקום בטוח" (יואל), "הזמן שנשאר", "דויד וקאמאל", "אנטבה" (בני פלד), "הרפתקה בשחקים" (אהוד כפיר), "בשם הבת" (דרור בר-אל). זוכה פרס השחקן הטוב ביותר במשאל "מסך הזהב" ("פנאי פלוס") בשנים 1996-1997.

פיני קידרון (יקי)

בוגר בית צבי, 1996. בין תפקידיו - בת. הבימה: "עיתונאי על תנאי" (חיימון), "שייקספיר מאוהב" (פנימן), "בעלה של אשתי" (טוני), "לבד בברלין" (אמיל ברוקאוזן), "גבירתי הנאוה" (אלפרד דוליטל), "רעל ותחרה" (ד"ר איינשטיין), "נתתי לה חיי" (מספר, איזו), "אוגוסט: מחוז אוסייג" (צ'ארלס הקטן), "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" (יורם, סופר המלך/אשר), "החותנת" (עמי), "מבקר המדינה" (נחמן טוש, ציון, בעל המלון), "ללכת עד הסוף" (דיב), "בגדי המלך" (בובו פורטונה), "המכשפה" (גרשון/קצב/מטיל סכינים), "תמרה" (פקיד קבלה/ארז/נהג מונית), "הנאהבים והנעמיים" (שמואל/איסר/פייביש), "נונדיק" (וולף); בת. בית ליסין: "שיחות עם אבי" (בלו), "פילומנה" (עו"ד נוצ'לה), "הרולד ומוד" (מפקח ברנרד), "סתיו ימיו" (לזר), "ספר הג'ונגל" (רטי הפיל), "התאומים מוונציה" (טיבורצ'ו). בטלוויזיה: "משפחה לא בוחרים", "פולישוק", "החיים זה לא הכל", "פרודים". בקולנוע: "רק כלבים רצים חופים" (יונס).

ההצלחות הממשיכות

סימני דרך

מאת אורן יעקבי וג'ורא יהלום
בימוי: משה קפטן

פילומנה

מאת אדוארדו דה' פיליפו
בימוי: רוני פינקוביץ'

התקווה

מאת רוני פינקוביץ'
ובבימויו

ספינינג

מאת אשכול נבו, עירית הורביץ לוז
אמנון וולף
בימוי: רוני פינקוביץ'

עיתונאי על תנאי

מאת גיא מרוז
בימוי: נורמן עיסא

המורדים

מאת עדנה מזי"א
בימוי: משה קפטן

1984

מאת ג'ורג' אורוול
עיבוד: רוברט אייק ודאנקן מקמילן
בימוי: עירד רונישטיין

פרידה

יצירה לתיאטרון מחול
מאת אביחי חכם

בעלה של אשתי

מאת מירון גאברן
בימוי: רוני פינקוביץ'

הצמח של אבא

מאת אמנון לוי ורמי דבון
בימוי: רוני פינקוביץ'

מה עושים עם ג'ני?

מאת דר. ויילד
בימוי: הלל מיטלפונקט

משפחה עליזה

מאת רון קלארק וסם בובריק
בימוי: נתן דטנר

בוטות ספרדי

מאת יצחק נבון
בימוי: צדי צרפתי

התיאטרון הלאומי הבימה מציג עונה של תיאטרון איכותי, עשיר וסוחף

בקרב

רוצח

עפ"י ספרו של עמרי אסנהיים
"לתפוס רוצח"
מאת מוטי לרנר, בימוי: חנן שניר

הרובוטית

קומדיה מאת עוזי וייל ורוני סיני
בימוי: רוני פינקוביץ'

כפרה

מאת דפנה אנגל ושי להב
בימוי: דפנה אנגל

פרטואר הבימה

זרים מושלמים
עפ"י תסריט מאת פאולו ז'נובה
עיבוד: ארז דריגס

מאחורי הגדר

עפ"י חיים נחמן ביאליק
מאת עידו ריקלין
בימוי: משה קפטן

המלך ליר

מאת ויליאם שייקספיר
תרגום: דורי פרנס
בימוי: גדי רול

מיקה שלי

מחזה מוסיקלי
משירי יאיר רוזנבלום
מחזה: גדי ענבר
בימוי: משה קפטן

עקומים

מאת מרטין שרמן
בימוי: משה קפטן

הילד חולם

מאת חנוך לוין
בימוי: עמרי ניצן
בשיתוף התיאטרון הקאמרי

הרפתקאות דוד אריה

הצגת ילדים
מאת יניץ לוי
בימוי: רוני פינקוביץ'

קח את אבא שלך ולך לעזאזל

מאת רמי ורד
בימוי: אמיר י. וולף

עושה כרצונו

מאת מוטי לרנר
עפ"י ספרה של אסתי וינשטיין
בימוי: איה קפלן

אגודת ידידי הבימה

אגודת ידידי הבימה תומכת בפרייקטים מיוחדים ושותפה בעשייה התרבותית והחברתית-קהלית של התיאטרון. אנו, באגודת הידידים של התיאטרון הלאומי, גאים להיות חלק מהווייה שאינה מפסיקה להתחדש, גם בגוף – המשכן המחודש של התיאטרון וגם בנפש – טיפוח ושכלול היצירה והשפה האמנותית. אגודת הידידים של תיאטרון הבימה, שמה לה למטרה לפתח את היצירה התיאטרונית ולאפשר לקהל צעיר, הן במרכז והן בפריפריה, ללמוד ולחוות, באופן בלתי אמצעי, את קסמה של אמנות התיאטרון. אגודת הידידים מכירה גם בחשיבות הדיאלוג עם מדינות שונות בעולם ועל כן מסייעת לתיאטרון, כחבר בארגון תיאטרונים אירופה המכובד, ה-UTE, בנסיעותיו לחו"ל ובחשיפת היצירה הישראלית בתיאטרונים רבים בעולם ופיתוח הדיאלוג עם יוצרים ואנשי תיאטרון ממדינות שונות.

חברי הנהלה:

צפי רובין, יו"ר	ליאורה לנדאו
ריקי רוזנברג	ארליך גל
נאוה רביד	רביץ אורלי
יעל רב-הון	חיימוביץ רונית
מיתר עפרה	

יועץ משפטי: עו"ד אהוד כצלנסון, גורניצקי ושות' משרד עורכי דין
מבקר פנים: רו"ח אורן מירון
רו"ח העמותה: רו"ח יצחק זינגר

ידידים הבימה

אבידן בריר בחוריה ודר' אברהם בריר	גרוס צביה ויוסי	ליון סלע אורה	קונדה ציפי ואפרים
אדלר רונית וראובן	גרנות נעמי	ליבאי דוד	קינן מירה
אהובי יגאל	גרף עדי ועמיר	לנדאו ליאורה ואלי	קריב נילי
אור תיאודור	גורניצקי ושות' עורכי דין	לנדסברג דיתי ואלכס	קז ישראל ונילי
אחיטוב אורינובסקי ארזה	דנקר אורלי	לנדסברג יובל ומאי	קצי' יהודית
אונגר יעל רומי	Dreyfus Sons & Co Ltd,	לסט רוני וגבי	רט הדה ושמואל
אילין שרה	Banquiers	רוה תמי ויהודה	רוה תמי ויהודה
אייל אורקה	המבורגר יאיר ואילנה	מיכאלי סילבי	רויטמן נחום
אלאלוף שרה	הורביץ דליה	מיתר עפרה	רב הון יעל
ארבל עדנה	זוגלובק חנן מרים	מיתר מירה ורון	רביד נאוה ואברהם
אלחנני איטה	זמיר רינה ויצחק	מלמד דליה	רביץ אורלי
אלקון עידית	זרניצקי יוסי	מנורה מבטחים	רייכס חדזה
אלרוזי רונית	חיימוביץ רונית	מנור נורית ויאב	רהב רני והילה
ארליך גל ומישל	חכמי קנפנר ניצה	נתנאל ענגי ועוזי	רובין ציפי ופנחס
ארליך מירה וגוריא	חנן אריה ופסיה	נאמן דליה	רובינשטיין מיכל
אראל אסנת ועמי	טולדאנו נירה	סאמט חיים וורדה	רוזנברג ריקי
ארקין דוריס ומורי	טייק עירוניה	סמול טובה וסמי	ריס איטה
ברנבוים צביקה ונטלי	טלר גדעון	סטיבה אורה ואיתן	שווסטר דליה
בוקשפן נורית	טייק יהודית והנרי	סן שמחה ובת עמי	שטראוס בן דרור רעיה
בלומנטל נעמי	ים שחור מנחם ונעמי	עזריאלנט איה	שטראוולר בת שבע
בלום ליאורה ומאיר	ירון צילה וגוריא	עופר רוני	שילס ציפורה וראובן
בהר יוסי ועירית	יפו עליזה	פדני ענת וראובן	שפיגלר רוני
ברטפלד אסי	כהן אלי ואיילה	פדרמן ליאורה ומיקי	שפיטלני אודליה ואפרים
ברק אהרון ואלישבע	כהן פניו ופנינית	פלדמן איה וזאב	שקד שושנה וישעיהו
גבראלי עדנה	כרמל שוש	פלבר אביבה	שקד חיה
גולדנברג אורה	כפיר דיטה	פרלוק אורנה ודר' חיים	שריזלי דניאלה
גור אלן	לבנטל חיה	פרופר גדי ואתי	שרף רוני
גייגר מיכה ושרה	לוי גיטה	פרנקל שלומית	
גלר אתי	ליאון אמנון ומלכה	צור אורנה ומשה	

מועצת הנאמנים של התיאטרון יו"ר: אדריאן הרשקוביץ
פרופ' מירה זכאי, יוכי דביר, דוד סיני, עמירה דותן
דירקטוריון הבימה | יו"ר: בן עמי עינב
סגן יו"ר: אמנון דיק
אסתי אפלבוים פולני, יוסי שחק, שלי חושן, אלון צדוק

מנכ"ל: אודליה פרידמן | מנהל אמנותי: משה קפטן | סמנכ"ל: בני צרפתי

מנהל כספים: יגאל ספיבק

מנהל רכש, פרסום וע. מנכ"ל: יניב איתן

מנהלת מחלקת אמנותית ומלקחת: רות טון-מנדלסון

שחקני התיאטרון:

אורי אברמתי, אלינור אהרון, נירית אהרונ-שוויצר, ג'סיקה אוזן, תמר אילנאי, אושרת אינגדשט, אוראל איזיקל, נדיר אלדד, נצר אלוני, שיפי אלוני, גילה אלמגור-אגמון, אהרון אלמוג, רונית אפל, ליאת אקטע, דפנה ארמוני, זוהר בדש, עמוס באורן, ריקי בליך, אפרת בן-צור, אורי בנאי, עידו ברטל, אלדר ברטמן, מיכל ברנד, דוית גביש, מרים גבראלי, עמית גיל, לימור גולדשטיין, רבקה גור, גלית גיאת, לאה גלפשטיין, תום גרציאני, מורדי גרשון, אמיר דרון, יבגניה דודינה, יואב דונט, נתן דטנר, חני דלומי, אורי הוכמן, רוברט הנג, אמנון וולף, אלינור וייל, דניאל ורטהיים, גיא זז-ארץ, עמית זיתון, ניר זליחובסקי, סיגי חזמה-פריצקר, דניאל חסין, הגר טישמן, נטע טרוים, בן יוסיפוביץ, שחר ישי, יעקב כהן, שמואל כהן, שמעון כהן, מיכאל כורש, לילך כספי, אילן ליבוביץ, רוני לנדאו, אלכסה לרנר, אוראל מאור, קובי מאור, תות מולאור, טל מוסרי, הראל מורד, רינת מטטוב, רוי מילר, מאי מלר, סיון מסט, אור משיח, ניל משען, מאיה מעוז, שפי מרציאנו, דניאל סבג, שחף סגל, הילה סורג'ון, עמי סמולרצ'יק, הראל סקעת, רוני סתיו, נורמן עיסא, רוברט פולק, רובי פורת-שנבל, אסנת פישמן, מיקי פלג, גיל פרנק, פניו קדרון, אבי קושניר, נהר קורן, דבורה קידר, רותם קינן, טל קלאי, מיקי קם, ליא קניג, סטיאנה קנליס-אוליר, גיל קפטן, רועי קוקון, אלכס קרול, נתן רביץ, אורנה רוטברג, שחר רו, דב רייזר, פולי רשף, מתן שביט, יגאל שדה, חנן שורוצברג, גאיה שליטא-כץ, הילה שלו, יובל שלומוביץ, תובל שפיר, מיכל שפירא, תומר שרון

השחקנים הוותיקים:

ישראל בידרמן, שלמה בר שביט, הולף ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, פנינה פרח, דליה פרידלנד, אלכס פלג

תרגום בהצגות:

טטא שירתי תרגום לתיאטרון

להצגה "זרים מושלמים"

מחלקות הבמה:
מנהל טכני ראשי: מאיר אלון
מנהל מחלקות הבמה: חיים אמויאל
מנהל ייצור: איתן סיביליה
עוזר למנהל מח' במה: אורן חדידה
מחלקות הבמה: עידו אהרונסון, איתמר אובל, עמית אלעד, אליהו ברנה, שמואל בושארי, גידי בלילתי, ליאור בן שושן, אדי גבאי, שקד גולן, יריב דהן, כפיר דוד, מארק וובר, נעם יוסמן, אורן חדידה, יצחק חיים, דניאל יונס בידלג'ני, יעקב נתנאל, גל כהן פריא, ניקי לוי, דוד מאיר, סלע מלכה, דרור מנדלסון, קונסטנטין מרקובאנו, שקד עמית, גיא פיילר, אלעד פז, בנימין קוגן, מרק קיירס, אורן רוזן-דהן, ליעד רוזנבלום, מיכאל ריקובסקי, יוסף שרייבר, סלימן שתאח

מחלקת תאורה: יורק אורושר, עמית אלגת, מאיר אלון, אלכסיי בלן, דימיטרי גורביץ, קיריל גרצ'וב, ליעוז זגין, דימיטרי, חייט דימה ירקשין, גידי כהן, איתן ממה, אבי פקלר, רונן צור, יצחק ראובן, יוסי רווח, שלמה יחזקאל שלמה, תמר שרון
עוזר למנהל מחלקת תאורה: איתן ממה
מנהל מחלקת קול ווידאו: אריק אביגדור
סגן מנהל: ליאוניד פרל

תפעול קול: דפנה ביאליסטוק, עידו ברק, שלמה גילר, סאשה דולגוב, מורן דוידיאן, תמיר הראל, אביטל וייס, אוהד ורסנו, שי זר, דן זידוקביץ, רועי חוביאן, אריאל מוקמל, ירואל פלטינק, אילון פרי, עידן ששוני

מנהלת מחלקת ייצור אבזרים:

טלי זליגמן-שטוקהמר
ייצור אבזרים: יוטי וזנפט, מיכל חאף
מעצבת ומנהלת מחלקת פיאוח: אסנת שגיא
פיאניות: עירית אבידן, אווה אוסנה, עדי ביבר, מירב בר נתן, עינב וישטיין-קרן, נדיה סמורגון, נטליה סוקולוב, קוסטי צ'באנה

מעצבת בית לתלבושות ומנהלת המתפרה:

ילנה קלרין
תפירה: ואדים ליון, לודמילה קוזלוב
מנהלת תפעול אבזרים ותלבושות: אפרת כהן
מחלקת תפעול אבזרים ותלבושות:

עפרה אדרי, בר בן אהרון, רחלי בן שמעון, מירי ברכה, נועה דותן, אאידה ויינר, יעקב (יאשה) חנוכיב, רוני כהן, אפרת כהן, עדן כסלו, נטלי לוגסי, איב לוי, רונית מאק, ירדן סדובניק, ליאת עטר, רחל צמח, סילביה קלקשטיין, שמילה קריני, מיכל חאף, יוטי וזנפט

מקימה ואוצרת ארכיון הבימה

מייסדת ועורכת ראשית אתר הארכיון:

חני זליגסון

אחראי ארכיון: רמי סמו

ארכיון הבימה פתוח לקהל בימים:

א' 12:00-14:00, ג' 8:00-14:00, ה' 13:00-18:00

טלפון: 03-5266720

מייל: archive@habima.org.il

מנהל במה: מיכאל וקובסקי | סגן מנהל במה: גל כהן-פררה

תפעול תאורה: יוסי רווח/קיריל גרצ'וב | תפעול סאונד: עידן שושני/טשה דולגוב

תפעול תלבושות: רחלי בן שמעון/רייצ'ל צמח

תפעול אבזרים: יאשה חנוכיב

חורף חם מתחיל ב- 'עד 120' הצעות מיוחדות למצטרפים

מגוון מסלולים
בהתאמה אישית

עכשיו קל יותר מתמיד להצטרף לבית מאיר פנים, חם ומשפחתי, מלא עניין ותוכן, עם קהילה תוססת ויצירתית. רשת 'עד 120' מזמינה אתכם לבקר בבתי הרשת, להתרשם ממגוון הפעילויות והחוגים ולהכיר את השכנים החדשים שלכם. נשמח לארח אתכם, להכיר ולספר לכם יותר.

רשת בתי מגורים
מלאי תוכן

המבצע למצטרפים חדשים, בתוקף עד לתאריך 31.12.2018 *6120
המבצע בכפוף לתנאי ההתקשרות לחברה. ט.ל.ח.

עד 120 - רשת בתי מגורים לגיל השלישי *6120 | www.ad-120.co.il
הבית בראשון לציון • הבית בהוד השרון • הבית בתל אביב • בקרוב - הבית במודיעין